

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după învoială.

JUSTIȚIA ȘI AFACEREA AUSBRUCH



Intr-o parte a balanței Justiției un magistrat și o damă nevoală, iar în cea-laltă parte Codul Penal și o caracudă, — ceea ce ne face să strigăm și noi cu morarul de la Sans-souci că «mai sunt judecători la Berlin» ... fiind-că la București — slabă nădejde.

AFACEREA AUSBRUCHI - «ADEVĂRUL»

**Două arestări.—Opinia publică.—Inter-
viev cu Ausbruch.—Licența
d-lui Al. Ionescu.**

Două arestări

— Cei de la «Adevărul» vor să'l mănince fript pe Ausbruch! au șoptit într-o zi cu grijă la Palatul justiției d-nii San Marin și Stelian Popescu.

Dat fiind gustul foarte pronunțat al coreligionarilor celor de la «Adivor» pentru «ștuchi fript» și în general pentru ori-ce mîncare de pește, grija celor doi magistrați nu era fără temei.

Bănuiala lor deveni chiar o certitudine cînd Ausbruch și cu frumoasa d-nă Ausbruch le dete afacerea pe mîna și le permise astfel să-i studieze de aproape dosarul care-i destul de voluminos.

Părerea noastră este că onorabilii soți Ausbruch trebuiau să fie mai indulgenți cu cei de la «Adevărul». Această intoleranță din partea unora cari au ținut casă de toleranță este de mirat.

Dar părerea noastră nu are nici-o valoare; părerea care a triumfat a fost a magistraților cari au depus la Văcărești pe d-nii Munteanu și Castellan de la «Adevărul».

În ceea-ce privește pe d. Munteanu mai merge, numele d-sale îl predestina oare-cum la răcoare. Dar d. Castellan! O, mizerabilă societate democratică în care nobilii castelanii sunt tratați în chip așa de barbar!

Opinia publică

Cronicari imparțiali, am căutat să pipăim pulsul opiniei publice, pentru a vedea ce zice această simandicoasă damă despre cele două arestări.

Pentru aceasta, am citit înții în «Adevărul»:

«Toți văd acum încercarea parchetului condus de sin-Marin de a se răsbuna în contra «Adevărului» și suntem fericiți a constata și de astă-dată că dragostea și simpatia opiniei publice s'a manifestat peste noi, căci am întîlnit chiar adversari ai «Adevărului» criticînd foarte aspru procedarea samavolnicească a unui prim-procuror complect zăpăcit și a unui judecător de instrucție nul și imbecil».

Apoi am citit în «Cronica»:

«Vestea, pe care singur «Cronica» a adus-o aseară la cunoștința Capitalei, a produs cea mai mare senzație. Toată lumea își rupea foile din mîna și comenta în termeni energici și indignători purtarea murdară a «Adevărului» și redactorilor săi»

În toate părțile, la Capșa, la Cosman, la Oteteleșeanu, pe strade, nu se vorbea de cît de arestarea pungașilor Goldemberg și Căstenbam-Castellan și cu toții aprobă campania demnă dusă de noi.»

Ceea ce însemnează că opinia publică e că... simpatia în două luni: și pentru cei arestați și pentru cei cari i-au arestat.

(Fie zis în paranteză, însă, «Cronica» nu-și face de loc reclamă cînd spune că toată lumea își rupea foile din mîna. Mult trebuie să-i placă lumii «Cronica», de vreme ce, cum pune mîna pe acest ziar, îl rupe!

Interview cu Ausbruch

Unul din reporterii noștri s'a dus să intervieweze pe d. Ausbruch, e-roul principal al acestei afaceri.

D-sa era tocmai ocupat să cîntărească și să vîndă unui mușteriu cîte-va chilograme de carne vie.

Cînd termină această operație, fruntașul comerciant întrebă pe reporterul nostru:

— Dorești o minoră? Consultă-te rog catalogul magazinului nostru și alege-ți.

— Sunt ziarist...

— Pentru ziaristi facem reducție de prețuri.

— Nu, domnule, eu am venit să te interviewez.

— A, asta-i altă mîncare de pește!

— Ce credeți dv. despre cei doi arestați de la «Adevărul»?

— Cred că au vrut să pescuiască în apă tulbure. Să *crap* eu dacă vă mint!

— Ce zice-ți despre campania ce o duceți contra dv.?

— Nu-i nimic, pește puțin timp o să treacă furtuna; sunt obicinuit, am înfruntat multe tempește în viața mea.

.... Asupra acestora, am sfîrșit interviewul și m'am prezentat în acelaș scop la frumoasa d-nă Ausbruch:

— Doamnă, am venit să vă...

— Bucuros d-le, la dispoziția d-v.

— Să vă interviewez.

— Pardon, la asta nu mă pretez.

Licența d-lui Al. Ionescu

S'a spus că în afacerea de care vorbim este amestecat și d. Al. Ionescu, fost prefect de Prahova, ca avocat al d-lui Ausbruch.

Credem interesant să relevăm o foarte nostimă scrisoare pe care amicul nostru I. Rusu Abrudeanu de la «Conservatorul» o publică, arătînd că d. Al. Ionescu nu și-a scris singur teza de licență în drept, ci a cumpărat-o cu 600 de lei de la un student sărac.

Foarte bine, dar acum să ne spuie și amicul Rusu: lui cine i-a scris noștima scrisoare în chestie?

Coco.



REGI...

D-lui C. Hamangiu.

I-am numărat acuma chiar:
Rămas-ai numai doi stăpîni
Din oastea ochilor frumoși,
Din oastea ochilor păgîni...

Doi ochi! Atîți ai mai rămas
Din mulții ochi ce-am fost iubit...
Destinul e cam crud, socot,
Pentru un cotoiș călugărit!

O! ochi frumoși, sunteți tirani
Și îndrăzneți din cale-afară
De 'ncumetat-ați numai doi
Să stăpîniți... o 'ntreagă țară!

Dar... regi puternici, fiți prudenți!
Și pentru ori-ce întîmplare
Mai bine pregătiți de acum
Decretul vostru de-abdicare!...

Const. C. Brăescu



LA BERĂRIE

Trece un comandant de pompieri, cu nasul roșu.

— Bea, mă, și ăsta, colosal, zice Popescu.
— Bea de stinge, răspunde Ionescu.



CE-ĂI ZICE...

Intreagă e din marmur' de Carara,
Cu-obrajii plini și 'mpodobiiți cu ruj,
Cu brațele rotunde, grăsulie,
Cu buze roșii de-ți vine să le sugi.

De-ai candida la însurat ai lua-o
Chiar de-ar avea și 'n ladă ce-i pe ea!
Chenzina ți-ai sconta-o p'un trimestru
O sărutare 'n schimb ca să îți dea.

Și cînd nebun o urmărești pe stradă
Și o slăvești în gînd la ori-ce pas,
Ce-ai zice cînd cu furie ți-ar spune:
— Mai vezi de alta, șterge-te la nas!...

C. Cosco.



JALEA UNUI BUN CREȘTIN

Frați creștini, surori creștine!
Dat-ați, iacă, peste mine
Zile negre, zile-amare,
Ca să joc de ciudă 'mă vine

Și să-ți cînt de jale mare —
Zile negre și amare
Indrăgitu-m'ău pe mine.

Traiă amar ce-ajuns-am eu!
Ostindit is ca mereu
Și în zori și mai 'n de sară,
Tot pelin amar să beu.

Băutura asta-amară,
De-î amiază, de e sară
Să mi-o torn pe git mereu

Și de negre vremuri dete-î,
Știți că mîndra-mi neagră 'n plete-î
Și eu, biet, i le desmerd!
Negri știți că 's ochii fetei

Și-î sărut și 'n ei mă pierd —
Părul moale i-l desmierd
Bre, ș'alt de neagră 'n plete-î!

Tot pelin amar să beu:
Zile amare ajuns-am eu!
Și mi-î neagră viața toată:
Să mă 'ntrec le spuî mereu.

Și la strîns, cu o neagră fată!
... Neagră-mi văd eu viața toată,
Zile-amare gust și eu!

B. Lăzăreanu.



SĂPTĂMÎNA „ZEFLEMELEI“

Incidentul romino-bulgar.— Pianul din
Pucioasa și d. Nicolaescu.—
Potopul de aur.

Ziarele serioase au vorbit despre o notă a guvernului bulgăresc adresată guvernului nostru, în chestia școlii romînești din Sofia.

Bulgarii pretind ca să se impue acelei școlii să urmeze regulamentele și celelalte zarzavaturi școlare din Bulgaria.

După informațiunile diplomatice pe cari le posedăm, reese că guvernul bulgar ar fi hotărît să închidă școala noastră de acolo, dacă nu i se satisface pretențiunile. Dar cari sînt ele în amănunt?

a) Să se predea în școala noastră din Sofia un curs special de grădinarie, cu exerciții practice pe teren, lucru care constituie elementul de competență al ideii de stat bulgar. Să se cultive ast-fel prazul, arbagicul, ardeiul, morcovul, păstârnacul, pătlăgelele etc. etc., toate cu scop d'a

deprinde pe tinerii romîni din Sofia cu sistemul de armament ofensiv și defensiv al Bulgariei.

b) Să se introducă un curs despre diferitele principii de economie națională, în special de exploatarea solului și subsolului, dîndu-se o deosebită atențiune celebrelor experiențe cu semănatul sărei, extragerea planetelor din apă, udatul pomilor prin aplecarea crăcilor în apă — sistem de adăpare vegetală brevetat de Academia din Ruscic, — etc.

c) Istoriei naționale bulgare să i se dea o mai mare extindere, stăruindu-se asupra momentelor celebre, ca: bulgarii și invenția ceasornicului; primele începuturi ale astronomiei bulgărești, ș. a. m. d.

În fața acestor pretenții guvernul nostru a dispus ca să se someze școlile comunităților bulgărești din Tulcea să nu mai întrebuițeze cărți în care se spune că Dobrogea e a bulgarilor iar prazul simbolul vitejiei naționale; în caz contrar vor fi închise.

Suntem siguri că acest răspuns va avea efectul dorit căci dinșii știu că mai lesne venim noi peste *Marița* de cît ei peste Dunăre.

Cît despre Marițele noastre, ele sînt naționaliste nevoe mare....

Un incident — l'am putea numi muzical — care sună cam strident pentru d. Nicolaescu, secretarul general al ministerului de interne, s'a petrecut acum cît-va timp la Pucioasa pe vremea cînd d. Nicolaescu era prefect de Dimbovița.

Chestia stă ast-fel: un pian cumpărat de comună pentru distracția onor. vizitatorilor băii a fost ridicat de agenții d-lui prefect ca un deliquent oare-care și închis într'un salon al unei familii amice.

Ast-fel clapele pianului n'au mai fost mișcate de cît pentru a mișca aceste persoane care nu plăteau taxa de muzică, nici nu făceau băi la Pucioasa dar care au despoiat — lucru obicinuit la băi — pe vizitatori de drepturile unei distracții.

În urma acestui desacord care a stricat armonia dintre prefect și comună, s'au adresat numeroase reclamațiuni pe leit-motivul chixul dat de d. Nicolaescu.

D-sa însă a lăsat-o piano, dar fără ca să dea pianul, și pe cînd viligiaturistii suspinau fortissime după cheea lui *fa*, mai mult sau mai puțin diez, d. Nicolaescu și-a luat un portativ de piele rusească și a urcat solo scara ministerului de interne, cu cheia cabinetului secretarului în buzunar.

De pian nu s'a mai dat nici pînă azi, cu toate notele ridicate ale protestărilor care au format un puternic concert. Pianul d-lui Nicolaescu a dispărut ca Belzebut, lăsînd un miros de Pucioasă.

Un eveniment financiar a fost în ultimele zile abundența de aur. Aur, aur, aur, — era cuvîntul de ordine al tuturor celor cari trăesc în lumea finanțelor. Și pe cînd Andronic venea cu apa de aur, pirlitilor le lăsa gura apă după atîta potop aurifer, din care însă nu se puteau prelinge nici cu o picătură.

Ori-cum faptul a fost foarte interesant; unde altă dată-mai ușor vedea polul nord de cît pe cel imperial, acum a ajuns să strimbe bancherul din nas cînd îi oferi — vorba vine — aur.

Liberalii au profitat de ocazie ca să strige că numai sub guvernul lor putea să fie o epocă de aur pentru țară, ceea-ce a făcut pe opoziție, care, deși nu prea are o poziție strălucită, să spue că chiar într'atîta metal prețios, liberalii trebuie să și dea arama pe față.

Am mai putea noi continua pe această chestie, însă cititorii nu trebuie să uite că tăcerea e de aur.

Graur.



TRUBADUR MODERN

În ochii mei acumă nimic nu prețuește
Cît clipa'n care glasu-ți de dragoste 'mi vorbește.
Ascult uimit și gîndu-mi se pierde 'n adorare
La gîndul că te-oi perde simțirea parc'că-mi mîore...
O, vin! neprețuito, tu, dulcele-mi teazar,
Atît îmi ești de scumpă că 'mi pari întreagă de aur...
O, vino lîngă mine... și spune-mi adorato
Că nu-î departe clipa ce atîta am visat-o...
Oh, spune-mi că putut-ai să 'ndupleci pe ai tăi
Să mi te dea, iubito...

Din părul tău vîpăi
De aur îmi dezmiardă și 'mi farmecă privirea
Și 'n brațele-î vrăjite mă poartă 'nchipuirea
De 'mi pare că 'nainte-mi am zestrea ta gramadă.
Simt mîinile amîndouă în aur cum se scaldă...
Și 'n ochii tăi ca cerul văd teancuri nesfîrșite
De hirtioare albastre ce 'mi scormonesc ispite,
Ce de-ani întregi în peptu-mi clolesc atît de amar
Învîns, năbușite, de golul din buzunar...

Constanța.

Ileana-Fatma.



CUM SE SCRIE UN ZIAR CU TIRAJ

Nimic mai simplu, de cit cum se scrie un ziar cu tiraj. Reclama e sufletul comerțului, e știut de toți, deci dacă faci reclamă, ai succesul ziarului asigurat, plus anunțurile de la mica publicitate curg droaie, de nu mai încap în cele două coloane rezervate expres.

Să luăm, d'un paxemplu, *Universul Literar*, care apare Duminică, și care afară de o singură saună două bucăți de seamă, de una saună două coloane, are restul de 30 coloane umplut cu... *umplutură*, totuși ține ca tiraj *Capul sus*, ca și titlul actualului roman ce editează. Să spicui o leacă.

Pagina I. De obicei o ilustrație fotografică (?) fantastică în culori, un eveniment ce are să se întâmple sau s'a întâmplat chiar în ziua apariției ziarului.

Restul paginelor conțin anunțuri, reclame, 3 foiletoane de romane franceze cu «va urma», mica publicitate, o traducție antică stupidă, diverse știri agricole, financiare, comerciale, noul abonament cu premii extraordinare, jocuri șarade și producțiunile săptămânale ale lui *Teleor, Speranță, Carol Scrob* și alții.

Totul în lume știut este că nu e bun dacă nu este făcut din bunul gust și ne silit, fie în ori-ce ramură a activității omenești, darmită în literatură.

Pe la ministere și ori-ce alte autorități, funcționarii lucrează zilnic mașinalicește, ne avind nevoie de inspirație, căci nu fac literatură; tot ce le e din *condei* nu este de cit ceea ce ar face ori-ce om cu mintea ne alterată, resumindu-se a da dosare dacă e arhivar, a copia conceptele dacă e copist, a răspunde cuiva că-i se respinge cererea dacă e ceva sub șef de birou sau mai mare, în fine lucruri ce le poate spune și face ori-cine.

În literatură se schimbă treaba, nu e ca și cînd ai scrie cuiva o carte poștală sau un bilet de invitație; dacă n'ai subiect și chef, mai bine să nu mai compui, că o faci fiartă.

Unii scriitori, ca cei menționați, nu țin cont de aceasta luind principiul: «mi se plătește leafă trebuie să lucrez» dar ce... puțin îi importă, să fie coloanele pline și afișul să le conțină iscălitura.

Orî că ar mânca o felie de pepene verde, orî că ar fuma o țigare, orî că ar face o poezie erotică, o anecdotă sau o nuveletă deșirată, tot una e.

Poate că onorabili noștri cititori or spune că este foarte greu să tot scrii săptămînal bucăți cu miez și bine scrise, așa că au nițică dreptate manufacturiștii «Universului», dar după cum toate trec în lume, se epuizează încetul cu încetul și dispar, sau după cum biroucașii istoviți de munca quotidiană a cancelariei după 30 ani es la pensie, ar trebui și literații epuizați să fie scoși din oficiu la pensie.

Or mai spune alții că *Universul* se citește de oameni săraci cu duhul, așa că găsesc de bune producțiunile tipărite în el. Chiar așa fiind, e rușinos să-ți pui iscălitura sub articole insipide, incolore, și înodore cînd odinioară ai scris lucruri excelente ca:

«Nuvele alese, Cine-i Nubăm și Ași voi din piept să-mi scot, Inima cu dor cu tot.»

Rog însă pe d. Cașavilanu, cara e un bărbat darnic, să mă angajeze pe mine cu luna și în schimbul unei modice lefi cu care să-mi înădesc zilele, să-i confecționez articole la fel cu ale onorabililor săi colaboratori dacă nu și mai bune.

Ar cîștiga și «Universul» și cititorii și eu; apoi să vază lumea că ai scriitori mulți și excelenți deși ar fi unu singur, așa iscăli fie-care articol cu alt nume ca: Don Ramiro, Salustius Delavigne, Costiano, Kir Costi Evides, etc.

O probă că așa putea înlocui în totul pe scriitorii sus citați dau ca mostre următoarele bucăți, după care aștept decisiunea.

IN GRĂDINA SF. GHEORGHE

(— à la Teleor —)

SCENA I

- Fetișo, te bagi la stăpîn ?
 — Mă bag.
 — De cîți ani ești ?
 — De șapte-spre-zece.
 — Ai bărbat ?
 — Auzi vorba, cum să n'am.
 — Ce știi să faci ?
 — Pin casă.
 — Adică ce ?
 — Să mătur, să șterg de praf, să dau muștele, să fac focu.
 — La bucătărie te pricepi ?
 — Nu.
 — Știi să speli rufe ?
 — Nu.
 — Cît ceri pe lună ?
 — 30 franci.
 — Nu e prea mult ?
 — Iacă 29, dar Duminică să fie a mea.
 — Cu 18 nu te bagi ?
 — Ce am înebunit, mă omoară Ion.
 — Care Ion ?
 — Ion, bărbatu meu.
 — Ce e el ?
 — Calfă de cismar.
 — Vine în toate serile la tine ?
 — Dar unde să doarmă.
 — Cu bărbat nu bag, să am belea în toate nopțile cînd o veni beat.
 — Dar el nu bea.
 — Nici așa, nu'mi trebuie. Alivoar.

SCENA II

- Femece, te bagi la stăpîn ?
 — Mă bag domnișorul.
 — De cîți ani ești ?
 — De vre-o 15.
 — Ai bărbat ?
 — Am și n'am.
 — Cum așa ?
 — Cînd iaș leafa am și cînd nu n'am.
 — Explică-te.
 — Cînd iaș la capu luncii leafa, vine și mă bate să-i dau bani, cînd nu iaș nu vine.
 — Cît ceri pe lună ?
 — 28.
 — Ce știi să faci ?
 — De toate.
 — Ai mai fost la stăpîn ?
 — De cînd eram de 10 ani.
 — Știi să speli ?
 — Știu.
 — Știi să gătești ?
 — Nu așa bine.
 — Ciorba știi să faci ?
 — Știu.
 — Dar mincare cu varză ?
 — Știu.
 — Dar cu castraveți ?
 — Știu.
 — Dar dovlecei cu floare ?
 — Îi cam greșesc.

- Fripturi faci ?
 — Fac.
 — Dar papricaș cu cartofi ?
 — Da.
 — Dar cafea neagră ?
 — Cafea turcească sau gingirlic ?
 — Nu ! cafea nici-nici.
 — Nu știu.
 — Lasă că te 'nvăț eu.
 — Bine.
 — Dar te bagi cu 20 lei.
 — Nu pot.
 — Atunci nu pot nici eu. Caut alta. Alivoar.

SCENA III

- Femece, te bagi la stăpîn ?
 — Mă bag.
 — ??
 — !!! etc. etc.

TUSE MĂGĂREASCA

ANECDOTĂ

(— à la Th. Speranția —)

Stau de vorbă 'ncet în casă
 Un bărbat și c'o nevăastă :
 — Vai ! ce tuse are Nicu
 În căzu pe cap napastă.
 Tuse măgărească dragă
 Toată ziua tot tușeste.
 Pieptu 'l doare sărmanelu
 Loc în casă nu 'și gasește.
 Să chemam pe doctor dragă.
 — Nu.

— De ce ?

— Să mai aștepte ?

— Dar de ce ? zău spune iute
 Crezi că are să se 'ndrepte ?

— Nu.

— Apoi ?

— Ascultă bine

Știi că tusea se cam ia.

— Știu !

— Ei bine poate tusea

Cum e de 'ndrăcită ea
 S'o lua și la Linica
 Și la Titu, Marioara
 Să-i vedem tușind cu toți
 Piepturile să-i doară.

— Dar de ce barbate dragă ?

— Ce nu știi ?

— Nu știu nimic

— Facem noi economie

Și ascultă să 'ți explic.

De s'o 'mbolnavi copii

Toți, noi sa ne 'nveselim

Pe medic îl chem o dată

Doar o vizită-i platim...

DESPĂRTIRE

(— à la Carol Scrob —)

Ah ! plec și simț că mor iubit
 O lună să nu ne vedem
 Să știi că'n mine arde dorul
 Și 'n visuri noaptea eu te chem.

Pe bolta cerului sunt stele
 Ce au luciri fermecătoare.
 Dar de nici una dintre ele
 Fînța mea nu i doritoare.

Ah ! n'are 'n lume vre-o fecioară
 Privirea ta dulce de foc
 Și eu te las, mă duc iubit
 Să pribegesc fără noroc.

Crezi tu că așa putea vre-o dată
 Ca să te uit ? Ah ! nu e chip
 De și tu fiind-că ești femece
 Ai jurămint scris pe nisip.

Ah ! plec departe adorato
 O lună nu 'ți mai zic nimic,
 Nici nu 'ți vad scumpa ta figură
 Căci plec la baile Slanic.

Kir Costi Evidis



SCRISOARE

de la moșie —

I

La începutul căsniciei

«Sosit-am astăzi pe 'nserate,
Dar totu'mi pare că-i pustiū...
Aștept să le-aranjez pe toate
Și lingă tine iar să viu.

Dar tu ce faci? Ți-e dor de mine?...
Eu n'am ieșit din cas'un pas
Și mă gîndesc mereu la tine...
Te pup pe frunte, bot și nas!»

II

După un an

«Sosit-am pe la nouă seara...
Dăună-zi mi-a murit un porc...
Porumbu-i bun; proastă seara!
Eu nu știu cînd o să mă 'ntorc...»

III

Ceva mai tîrziu...

«Ce tot îmi scrii prostii femeie?...
Hehei! de-acum nu mai mă'nșeli!
Parale n'am! Tat'to să-ți deie!
Eu am prea multe cheltueli!...

Const. C. Brăescu.



PĂȚANIA UNUI NEGUSTOR

Stam la taifas cu cîți-va prieteni la berărie și, vorbind de apa de aur a lui Andronic, dintr'una 'n alta începurăm să povestim isprăvi de-ale pungașilor celebri.

Cea mai nostimă e aceea pe care ne-a istorisit-o amicul X. și pe care voiți împărtăși-o și cititorilor.

Un domn foarte bine îmbrăcat se prezintă într-o zi la proprietarul unui magazin unde se vindeau bijuterii și ornate pretești.

— Am venit, domnule, zise el, să cumpăr un costum de mare ceremonie pentru unchiu-meu care e episcop.

— Foarte bine. Aveți măsura unchiului dv.?

— A! Vezi, am uitat... Dar stăi; din întimplare este exact de statura d-voastră. Dacă ați avea bunătatea să încercați un costum.

— Bucuros.

Negustorul, foarte amabil, încercă diferite costume, pînă cînd unul i se potrivește; își puse și mitra episcopală pe cap și zise mușterii:

— Aceasta o să vie perfect unchiului dv.

Dar, în vremea cînd graia aceste cuvinte, pretinsul client se repezi cu iuțea fulgerului la galantaru cu bijuteriile, sparse geamul cu o lovitură, își încărcă buzunarele cu briliante și tot felul de lucruri scumpe și-apoi, cu aceeași repeziciune, o tulă repede la fugă.

Văzînd cu cine are a-face, bietul comerciant a început și el să alerge, gesticulînd și strigînd, în urmărirea hoțului.

Trecătorii de pe stradă văzînd un episcop fugînd în galop, nu se indoiră nici o clipă că au a-face său cu un scăpat din balamuc care s'a deghizat în episcop, sau că vre-un înalt prelat a fost atins de alienație mintală.

Ei o luară la goană și în sfîrșit isbutiră să puie mina pe negustor. Il legară fedeleș și îl duseră la secția apropiată.

Cînd se deslușiră lucrurile și comerciantul fu pus în libertate, era prea tîrziu: pungașul se făcuse nevăzut.

Gardist.



UN POET CAZON

Don sergent-major Tipică Ilie din regimentul 6 Tecuci No. 24, a așezat muza 'n flancu stîng și luînd lyra cazonă, a început să cînte, și ce cîntece!

«Nouile poezii cazone» este titlul volumului în care inferiorul la grad și la talentul combate poetica, bunul simț, inteligența și cele-alte marafeturi civile.

Iată cum suspină don sergent-major, pe cînd leaturile oștează de ghionturile d-sale. Le dăm cu stilul și punctuația, care de alt-fel lipsește complect, a autorului.

NĂLUCIRE

Trecînd ah! pe stradă
Bulevard să zic
Vad doi ochi că atuncea
La mine se uit
Și cu o căutatură
Așa cu duioșie
Ce 'mi părea a zice
Vino lingă mine
Eu uimit atuncea
Simpatic fiind
Am ramas ca lemnul
In loc pironit
Nu știu cum atuncea
Vr'o trei pași facînd
Cînd aud din urma
Pe nume strigînd
Iubite incoace
Nu uita te rog
Vino lingă mine
S'aprînsă de dor
Iată ce-i iubirea
Iată ce-i amorul
Aici n'a fost nimica
De cit o nălucire

...Păi dacă nici asta n'o fi nălucire ba chiar aiureală, atunci ce naiba mai este.

Dar mai ascultați. Le dăm în întregime că prea sunt «cazone».

FATALITATEA

Fatală mi-a fost intîlnirea
Și cînd pentru intîia dată
Amorul am vrut ca să-ți spun
Mi-ai refuzat iubirea fatală tu te-ai dus
Și cînd pentru prima dată
Pe sinu-ți am depus
O sarutare înfocată
Și tu din brațu-mi nu te-ai dus
Cu mult ar fi mai bine
Să ne intîlnim pe alta lume
Unde amorul este ertat de Dumnezeu
Aici e legea nebuniei
De oameni întemeiate
Oprește pe cele mai sfinte
Și s libere cele deșarte.

...Ne oprim aici...
sinucidem cititori...
Și pînă una alta...
sergent major Tilic...
prea se bizue pe...
comite d'astea.

FFF URGENT

No mai pot s'astîmpăr dorul...
Cu expres pînă la tine, cu...
Ași parcurge cursa toată, d...
Ramplasant cu leașa 'ntre...

Cînd bat manipulatorul...
Sîngele mi circula iute și...
Capul mi-e în derivație, nu...
Inima oscilă 'n mine, gata...

Blestemată fie'mi soarta! D...
Ca și cea infamă cocă, cînd...
Condamnat «fără vorbă mul...
Ab îndurate crudelo, că im...

Zină mîndră și suavă, stea...
Ochii'ți doi focari electrici...
Fără tine: O Sahară, ast-fe...
Sarbădă, vila, ingrătă cu o...

Tu ce acționezi paleta intru...
Facînd să vibreze într'nsa...
Te implor o inger dulce, vi...
Contrar mă transmit din vi...

EPIGRAMĂ

Coroanele pe cap se udeau
Așa purtat-au și...
Dar tu, cum ești...
Coroana ta pe frunte...

ANECDOTE DRAMATICE

Acum, cînd s'au în...
trul National, cînd de...
vară se lasă, pentru...
cite-va anecdote din...
putea zice dramatice...

Comitetul teatral...
june autor înaintează...
cere permisia s'o citască...

Citește două ore în...
roasă cu diverse cri...
însă scapă din toate...
V-lea.

Autorul ff. incură...
V-lea sunt peste măs...

Un membru. — D...

Autorul și mai ff...

cum... să-mi omor ep...

Alt membru, ironi...

tește-î aceste patru...

In culisele unci te...

Ea, jună artistă...

pe... Hamlet.

Ei, soțul ei și jun...

prea mă simt bine.

Ea. Apoi tocmai d...

manifestație și eu at...

pot de mere.

Înainte de ridicar...

fața scenei următoru...

«Publicul e rugat...

seară cu mere pe...

prima-donei este în...

tenă a sa».

Liceul, Academia și Școala Comercială

VIRGILIU POPESCU

Strada General Florescu, 6—8 și Sf. Gheorghe-Nou, 31

AL TREILEA AN DE FUNCȚIONARE

Cea mai populată școală particulară de băieți din Capitală

Promotie splendidă. Din 216 elevi prezenți la examen de stat, în cele trei secțiuni: liceală, comercială și primară, n'au rămas de cit 14 repetenți, adică numai 6 la sută, dintre cari 12 sunt externi.

Examenele tuturor secțiunilor se țin în Institut, înaintea delegaților trimiși de Onor. Minister.

Internat pentru elevi cari urmează la școala comercială a Statului sau la liceele Mihail-Viteazul, Matei Basarab și Lazăr. Aceștia au preparatorii anume.

Pe lângă cursurile după programa Sta-

tuluy, se fac preparatiuni speciale pentru elevi cari vor să intre în școala comercială gr. II, fără a fi terminat cursuri regulate de gimnaziu sau de școală comercială în ferioară, precum și cursuri comerciale de opt (8) luni pentru bacalaureați, cari vor să dobindească diploma de școală comercială.

Cursuri de limbi moderne și de stenografie.

Ingrijire deosebită de educația corporală și socială a elevilor prin dans, exerciții gimnastice, muzică, conferințe literare.

Preparațiuni chiar de acum de corigență și pentru examenele de admitere în licee și școlile comerciale ale Statului.

Director, **VIRGILIU POPESCU**
Prof. la Liceul Sf. Sava.

A apărut:

DE INIMA ALBAȘTRA

Prețul 10 bani.

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

**A.**

OVULE SI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA**ALTAN**

FURNISORUL

Curței Princiare

STRADA BATIȘTE

BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALA

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

LA MAGASINUL
S. G. SERBĂNESCU

— Calea Victoriei —

Se găsește în permanență:

Delicioase **ICRE** Negre de TaiganCea mai bună **ȘUNCA** de Praga**ROMURI** Originale de Brem**UNT-DE-LEMN** Virgin de Nisa**VINURI** de MASA și de DESSERTDeposit de **CEAI POPPOFF**

Singurul deposit cu toate mă-

rile cunoscutelor fabrici de

SAMPANIE cu pretul fabricilor.**BOGAT ASORTIMENT DE CAMELE RUSEȘTI****PENTRU SEZONUL BAILOR**

este de recomandat

VINUL „ȘTIRBEY“

SE EXPEDIAZA LA CERERE

în lăzi de 25—50 și 100 sticle, contra ramburs

a se cere **PREȚUL CURENT** la**ADMINISTRAȚIA DESFACEREI PRODUSELOR**

de pe proprietățile

PRINCIPELUI BARBU ȘTIRBEY

BUCUREȘCI, — CALEA VICTORIEI No. 121, — BUCUREȘCI

DUPA TEATRU, DUPA OPERA, DUPA CONCERTE, TOATA LUMEA IȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS“

LA

BERARIA**COOPERATIVA**

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvint, căci: excelentele mâncări reci, Berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, Vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării, împacă gusturile clientelei celei mai exigente.